

מבט מחשבתי ואמוני על כיסוי ראש

ברכות כד.

אמר רבי יצחק: טפה באשה ערוה. למאי? אילימא לאסתכולי בה - והא אמר רב ששת: למה מנה הכתוב תכשיטין שבחוץ עם תכשיטין שבפנים - לומר לך: כל המסתכל באצבע קטנה של אשה כאילו מסתכל במקום התורף! אלא: באשתו, ולקריאת שמע.
אמר רב חסדא: שוק באשה ערוה, שנאמר גְּלִישׁוֹק עֵבְרִי נְהָרוֹת (ישעיהו מ"ז, ב), וכתוב תְּנַל עֲרוֹמָךְ גַּם תִּרְאֶה תִּרְפָּתְךָ (ישעיהו מ"ז, ג). אמר שמואל: קול באשה ערוה, שנאמר כי קולך ערב ומראך נאוה. אמר רב ששת: שער באשה ערוה, שנאמר שערך בעדר העזים.

רש"י:

שוק - באשת איש. ערוה - להסתכל, וכן באשתו לקריאת שמע.

רמב"ם הלכות איסורי ביאה פרק כא

ואסור לאדם לקרוץ בידיו וברגליו או לרמוז בעיניו לאחת מן העריות או לשחוק עמה או להקל ראש ואפילו להרית בשמים שעליה או להביט ביפיה אסור, ומכין למתכוין לדבר זה מכת מרדות, והמסתכל אפילו באצבע קטנה של אשה ונתכוון להנות כמי שנסתכל במקום התורף ואפילו לשמוע קול הערוה או לראות שיערה אסור.

משנה בכתובות (ב', א):

האשה שנתארמלה או שנתגרשה היא אומרת בתולה נשאתני והוא אומר לא כי אלא אלמנה נשאתיך אם יש לה עדים שיצאת בהינומא וראשה פרוע כתובתה מאתים.

ש"ע (אר"ח, ע"ה ב):

שיער של אשה שדרכה לכסותו - אסור לקרות כנגדו, אבל הבתולות שדרכן לילך פרועות ראש - מותר.

עבודה זרה כ.

ת"ר ונשמרת מכל דבר רע' - שלא יסתכל בפנויה נאה, ולא באשת איש אפילו מכוורת.

שבת קנו:

דאימיה דרב נחמן בר יצחק אמרי לה כלדאי: בריך גנבא הוה. לא שבקתיה גלויי רישיה.
אמרה ליה: כסי רישיך, כי היכי דתיהוי עלך אימתא דשמיא.

משנה ברורה, ע"ה:

ובוהר פרשה נשא החמיר מאוד שלא יתראה שום שער מאשה דגרמא מסכנותא לביתא וגרמא לבנהא דלא יתחשבון בדרא וסטרא אחרא לשרות בביתא וכ"ש אם הולכות בשוקא כך ע"כ בעאי איתתא דאפילו קורות ביתה

יוסף עבי רימוז